

تعیین وجود ژن پنتون والنتین لکوسیدین (PVL) در سویه های استافیلکوکوس اورئوس جدا شده از بیماران بیمارستان امام رضا و شهداء تبریز به روش Real-Time PCR

حامد ملاعباس زاده^۱، هایده مبین^{۲*}، حمید میرزایی^۳

- کارشناسی ارشد میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زنجان، دانشکده علوم پایه و پزشکی، گروه میکروبیولوژی، زنجان، ایران
- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، دانشکده پزشکی، گروه میکروبیولوژی، تبریز، ایران
- دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، دانشکده دامپزشکی، گروه بهداشت و تغذیه، تبریز، ایران
نویسنده رابط: هایده مبین، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، دانشکده پزشکی، گروه میکروبیولوژی.

Email: drhmobaiyen@iaut.ac.ir

چکیده:

زمینه و هدف: استافیلکوکوس اورئوس می تواند توکسین های مختلفی را مانند توکسین آلفا، بتا، گاما، دلتا و لکوسیدین تولید نماید. PVL یک توکسین سلولی می باشد که علیه سلول های پلی مورفونوکلئار، مونوسیت ها و ماکروفاز ها فعالیت می کند و باعث افزایش قدرت نفوذ پذیری غشاء سلولی و در نتیجه سبب لیز شدن لکوسیدین ها و نکروز بافت می شود. این مطالعه در نظر دارد تا میزان شیوع سویه های استافیلکوکوس اورئوس PVL مثبت را با روش Real-Time PCR تعیین نماید.

روش بررسی: این مطالعه توصیفی که در شش ماهه نخست سال ۱۳۹۰ انجام گرفت، ۴۷ سویه استافیلکوکوس اورئوس از نمونه های بالینی بیمارستان امام رضا و ۵۳ سویه از نمونه های بالینی بیمارستان شهداء تبریز جمع آوری شد و با استفاده از پرایمر و پروب های اختصاصی روش Real-Time PCR بر روی آنها انجام گرفت.

یافته ها: از ۱۰۰ سویه مورد بررسی ۱۸ سویه (۱۸ درصد) از نظر وجود ژن PVL مثبت بود که ۱۱ سویه مربوط به سویه های بیمارستان امام رضا و ۷ سویه مربوط به سویه های بیمارستان شهداء بودند.

نتیجه گیری: با توجه به این که تولید توکسین PVL در سویه های استافیلکوکوس اورئوس، یک تهدید جدی برای سلامتی انسان ها به حساب می آید، تشخیص سریع و دقیق این ژن در باکتری فوق امری ضروری به حساب می آید. لذا به نظر می رسد که دست یابی به یک روش سریع و تکرار پذیر در مراکز پزشکی به تشخیص سریع و کنترل به موقع سویه های مولد PVL کمک خواهد کرد.

کلمات کلیدی: پنتون والنتین لکوسیدین، استافیلکوکوس اورئوس، Real-Time PCR

مقدمه:

استافیلولکوکوس اورئوس جدا شده از بیماران بیمارستان امام رضا و شهداء تبریز استفاده نماید.

مواد و روش ها:

در این تحقیق برای جمع آوری نمونه در طول مدت ۶ ماه به بیمارستان شهداء و امام رضا تبریز مراجعه و نمونه های بالینی مختلف (ادرار، خون، ترشحات خلط، CSF، مایع مفصلی و نمونه های اخذ شده از کاتر و زخم) که از بخش های مختلف بیمارستانی به آزمایشگاه میکروب شناسی ارسال شده بودند، جمع آوری شدند. ابتدا در آزمایشگاه نمونه های فوق روی محیط آگار خون دار، مانیتول سالت آگار مورد کشت میکروبی قرار گرفتند و سپس سویه هایی که مشکوک به استافیلولکوکوس اورئوس بودند به آزمایشگاه میکروب شناسی دانشکده پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز در محیط ترانسپورت 'Stuart' انتقال داده شدند و در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد و به مدت ۲۴ ساعت انکوبه شدند. برای شناسایی گونه های استافیلولکوکوس ها و جدا کردن استافیلولکوکوس اورئوس از سایر باکتری ها از تست های معمول ارائه شده طبق دستورالعمل CLSI استفاده شد (۱۵). برای بررسی تعیین حساسیت آنتی بیوتیکی ایزوله های مورد مطالعه به روش کربی- باوئر، از آنتی بیوتیک های سفالکسین (۳۰ میکروگرم)، کلیندامایسین (۲ میکروگرم)، سفازولین (۳۰ میکروگرم)، اگراسیلین (۱ میکروگرم)، کربنی سیلین (۱۰۰ میکروگرم)، سپروفلوکساسین (۵ میکروگرم)، جتامایسین (۱۰ میکروگرم)، تتراسایکلین (۳۰ میکروگرم)، کوتیریموکسازول (۲۵ میکروگرم) و متی سیلین (۵ میکروگرم) تهیه شده از شرکت پادتن طب استفاده شد.

برای استخراج DNA ژنومیک ایزوله های جدا شده، از کیت محصول شرکت فرمتاز (Fermentas) استفاده شد که تمام مراحل استخراج با توجه به دستور عمل کیت انجام گرفت. انتخاب پرایمرهای اختصاصی مورد نیاز در این تحقیق بر اساس مقالات و منابع موجود انتخاب گردید و همولوژی توالی آن ها با نرم افزار

استافیلولکوکوس اورئوس یک باکتری گرم مثبت می باشد که از سال های بسیار دور به عنوان یکی از پاتوژن های مهم انسانی شناخته شده است و از عوامل اصلی عفونت های بیمارستانی می باشد که عفونت های ناشی از این باکتری به صورت دائمی و مکرر در بیماران بستری شده روی می دهد (۲۱) این باکتری سبب ایجاد طیف وسیعی از بیماری ها از جمله اندوکاردیت، استئومیلیت، پنومونی، سندروم شوک سمی، کورک یا دمل و غیره می شود و می تواند از طریق تماس مستقیم یا از طریق اشیاء منتقل شود (۳۰-۳۴).

استافیلولکوکوس اورئوس قادر به تولید توکسین های مختلفی مانند توکسین آلفا، بتا، گاما، دلتا و لکوسیدین می باشد. در سال های اخیر توانایی تولید توکسین لکوسیدین موردن توجه محققین قرار گرفته است (۵-۸). زیرا پتتون والتنین لوکوسیدین یک توکسین همولیتیک است که تنها ماکروفازها و پلی مورفوکلنترها را مورد حمله قرار می دهد و دارای ۲ جزء پروتئینی S (۳۳kDa) و Luk F (۳۴ kDa) که تحت کنترل ژن های Luk F-PV و S-PV می باشد. پروتئین F و S به وسیله الکتروفورز از یکدیگر جدا می گردند و هر یک از آنها به تنهایی غیر فعال هستند، هر دو جزء لکوسیدین آنتی ژنیک بوده و قابل تبدیل به توکسوئید می باشند. این سم با ایجاد مقاومت در مقابل فاگوسیتوز قدرت تهاجمی استافیلولکوک را افزایش می دهد (۹-۱۲). پتتون والتنین لوکوسیدین با ایجاد منفذ در نوتروفیل ها باعث ورود کاتیون ها به درون نوتروفیل شده و در نهایت باعث تخریب آن می گردد. همچنین تنها توکسین استافیلولکوکی که انحصارا روی لکوسیت ها تاثیر دارد؛ پتتون والتنین لوکوسیدین می باشد. لوکوسیدین با تخریب لوکوسیت ها و نهایتاً کاهش دادن تعداد لوکوسیت ها در بدن میزان می تواند به عنوان یک شاخص ویرولانس محسوب گردد (۱۳-۱۴). با توجه به این که روش Real-Time PCR به عنوان روش بسیار دقیق و تشخیصی سریع معروفی شده است لذا، این مطالعه در نظر دارد از این روش جهت تعیین وجود ژن پتتون والتنین لوکوسیدین در سویه های

با Takara Taqman Master Mix ۲.۰ و پروتکل شماره کاتولوگ RR078A بهینه سازی شد (۱۶) (جدول شماره ۱).

BLAST مورد بررسی قرار گرفت. همچنین در این FAM-TAMARA مطالعه از توالی پرروب نشاندار استفاده شد. اندازه گیری موادی از قبیل غلظت پرروب و Primer Express پرایمر با الگوهای هر دو روش

جدول ۱: توالی ژنهای مربوطه و پرایمرها

نوع الیگونوکلئوتید	توالی پرایمر	انطباق با توالی PVL در موقعیت
PVL-FP	5'-GCT GGA CAA AAC TTC TTG GAA-3'	۲۶۶۶_۲۶۹۰
PVL-RP	5'-GAT AGG ACA CCA ATA AAT TCT GGA TTG-3'	۲۷۴۹_۲۷۲۳
PVL-Probe	5'-AAA ATG CCA GTG TTA TCC A- 3'	۲۶۹۴_۲۷۱۲

۳. مرحله سوم (افزایش دما یا Ramping) از دمای ۵۵°C تا ۹۹°C با ۱ درجه افزایش در هر مرحله و ۹۰ ثانیه انتظار پیش از ذوب و ۵ ثانیه بعد از ذوب

یافته ها:

در این مطالعه، تعداد ۵۳ سویه استافیلوکوکوس اورئوس از بیمارستان شهداء و تعداد ۴۷ سویه از بیمارستان امام رضاء جدا شد و کلیه آنها توسط آزمایشات بیوشیمیابی مورد تأیید واقع شد. بیشترین سویه آزمایشات بیوشیمیابی با فاصله سنی ۵۱-۶۰ سال، ۲۸ سویه (۲۸٪) و کمترین آن از بیمارانی با فاصله سنی ۱۰-۲۰ سال (۴٪) بود. نمونه های مورد مطالعه از نمونه های بالینی مختلف جمع آوری شده بود، بیشترین سویه جدا شده استافیلوکوکوس اورئوس از خون (۳۰ سویه) (۳۰٪) و کمترین آن از نمونه حاصل از کاتتر (۲ سویه) (۲٪) بود. نتایج به دست آمده از آزمایش آنتی بیوگرام در دو بیمارستان امام رضاء و شهداء تبریز در جدول شماره ۲ نشان داده شده است.

واکنش های Real-Time PCR در حجم نهایی ۲۵ میکرولیتر و در روتورهای ۷۲ ستونی انجام شدند. مقدار مواد مصرفی واکنش Real-Time PCR شامل (Taq Man PCR Master Mix) Master Mix (۱۲/۵ میکرولیتر)، (DNA ژنومیک) (۶ میکرولیتر)، از هر پرایمر Reverse Forward اختصاصی ژنهای مورد نظر (۰/۵ میکرولیتر)، Probe (۱ میکرولیتر) و آب مقطر (۴/۵ میکرولیتر) تعیین شد و توسط دستگاه (Corbett Rotor Gene 6000 محصول شرکت Research) واکنش های Real-Time PCR شروع شد.

تنظیم برنامه زمانی-گرمایی دستگاه در ۳ مرحله و به ترتیب زیر انجام شد:

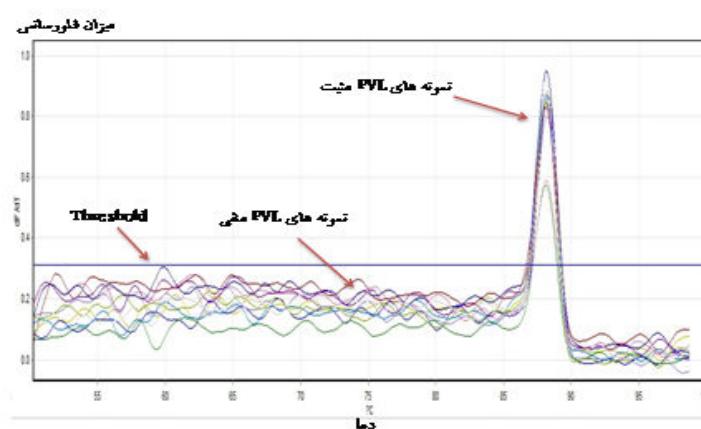
۱. مرحله اول جهت دناتوره شدن مولکول های DNA و فعال شدن آنزیم پلیمراز به صورت ۹۵°C به مدت ۱۰ دقیقه
۲. مرحله دوم ۹۵°C به مدت ۲۰ ثانیه و ۶۰°C به مدت ۴ ثانیه برای ۴ سیکل متوالی

جدول ۲: نتایج آنتی بیوگرام سویه های استافیلکوکوس اورئوس بدست آمده از بیمارستان های امام رضاء و شهداء تبریز

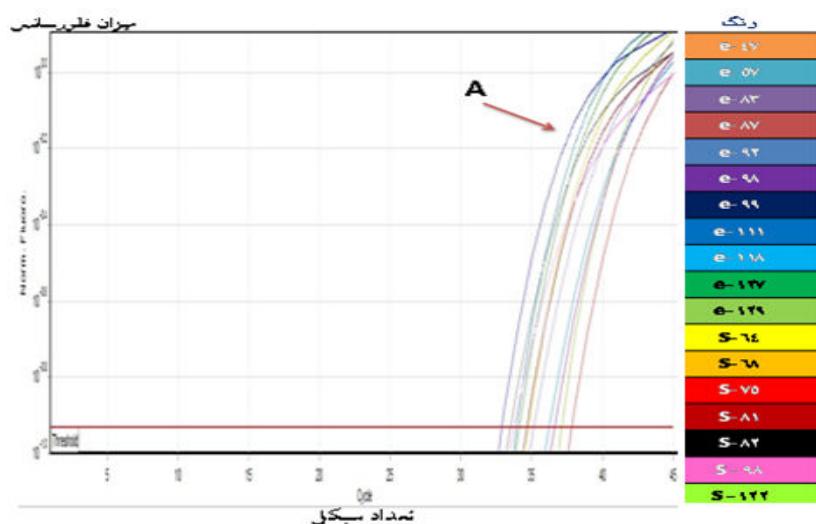
بیمارستان امام رضاء و شهداء تبریز							غلظت دارو بر حسب میلی گرم	علامت اختصاری	نام آنتی بیوتیک			
بینایی		مقاوم		حساس								
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد							
۱۰	۱۰	۱۶	۱۶	۷۴	۷۴	۲۵	STX	کوتريموکسازول				
۱۴	۱۴	۴۴	۴۴	۴۲	۴۲	۳۰	TE	تراسایکلین				
۲۱	۲۱	۱۲	۱۲	۶۷	۶۷	۵	CP	سپیروفلوکساسین				
۱۱	۱۱	۲۰	۲۰	۶۹	۶۹	۱۰	GM	جنتامايسین				
۷	۷	۲۰	۲۰	۷۳	۷۳	۱۰۰	CB	کربنی سیلین				
۰	۰	۱۰۰	۱۰۰	۰	۰	۱	OXA	اگراسیلین				
۲۲	۲۲	۱۵	۱۵	۶۳	۶۳	۲	CC	کلیندامايسین				
۹	۹	۳۰	۳۰	۶۱	۶۱	۳۰	CZ	سفالکسین				
۱۲	۱۲	۲۹	۲۹	۵۹	۵۹	۳۰	CN	سفازولین				
۵	۵	۹۱	۹۱	۴	۴	۵	ME	متی سیلین				

(Curve)، جهت تعیین تکثیر اختصاصی قطعات ژنی مورد نظر، عدم وجود جفت شدن پرایمیرها و عدم تکثیر قطعات غیراختصاصی، برای هر واکنش تکثیری تعیین شد و دمای ذوب DNA در دمای $85-90^{\circ}\text{C}$ حاصل شد (شکل شماره ۱) تعیین بهترین دمای ذوب برای سویه های مورد آزمایش و در شکل شماره (۲) نتایج حاصل از Real-Time PCR سویه های مورد آزمایش نشان داده شده است.

از مجموع ۱۰۰ سویه استافیلکوکوس اورئوس مورد بررسی، ۱۱ سویه (۱۱/۴۰٪) از سویه های جدا شده از بیمارستان امام رضاء و ۷ سویه (۷/۲۰٪) از سویه های جدا شده از بیمارستان شهداء از نظر وجود ژن پنتون والنتین لکوسیدین مثبت گزارش شده اند. همچنین سویه های پنتون والنتین لکوسیدین مثبت در مرحله اول آزمایش، در مراحل بعدی آزمایش به عنوان کنترل مثبت، مجددا مورد آزمایش قرار گرفتند و برای انجام مراحل Dissociation منحنی ذوب (Real-Time PCR

شکل ۱: نتایج به صورت منحنی تفکیک (ذوب) بدست آمده از Real-Time PCR بر اساس دما و مشتق سیگنال فلورسنت دریافتی از دستگاه Real-Time PCR در سویه های استافیلکوکوس اورئوس جدا شده از بیمارستان امام رضاء و شهداء تبریز، تمام نمونه های مورد آزمایش در فاصله دمایی $85-90^{\circ}\text{C}$ در مقایسه با خط آستانه (Threshold) بهترین شرایط دنا ترازیون DNA را نشان دادند.

شکل ۲: نتایج بدست آمده از Real-Time PCR بر اساس تعداد سیکل و مشتق سیگنال فلورسنت دریافتی. A: هر یک از رنگ ها نمایانگر نمونه های PVL مثبت بوده و در سمت راست رنگ و شماره سویه های PVL مثبت نشان داده شده است.

آبسه و کاتتر سویه PVL مثبت مشاهده نشد. همچنین ۱۵ سویه (۸۳/۳۱) PVL مثبت جدا شده از مردان و ۳ سویه (۱۶/۶۵) PVL مثبت جدا شده از زنان بوده است (جدول شماره ۳).

بررسی نتایج بدست آمده نشان می دهد بیشترین سویه های PVL مثبت مربوط به سویه های جدا شده از خون با ۶ مورد (۲۳/۳۲) و ادرار با ۴ مورد (۲۲/۲۲) می باشد و در نمونه های جدا شده از ترشحات بینی، تراشه،

جدول ۳: توزیع فراوانی سویه های استافیلوکوکوس اورئوس PVL مثبت جدا شده از بیمارستان امام رضا و شهداء تبریز به تفکیک نوع نمونه و جنسیت

جنس بیمار				تعداد سویه های پتتون والتین لکوسیدین مثبت جدا شده از بیمارستان			نوع نمونه مورد آزمایش
مرد		زن		امام رضا	شهداء	ترشحات بینی	
درصد	تعداد	درصد	تعداد	امام رضا	شهداء	ترشحات بینی	آزمایش
۲۷/۷۷	۵	۵/۵۵	۱	۲	۴	خون	
۱۱/۱۱	۲	۰	۰	۱	۱	زخم	
۰	۰	۰	۰	۰	۰	ترشحات بینی	
۱۱/۱۱	۲	۵/۵۵	۱	۱	۲	مایع مغزی نخاعی	
۰	۰	۰	۰	۰	۰	تراشه	
۵/۵۵	۱	۰	۰	۰	۱	گلو	
۲۲/۲۲	۴	۰	۰	۲	۲	ادرار	
۰	۰	۰	۰	۰	۰	ابسه	
۰	۰	۰	۰	۰	۰	کاتتر	
۵/۵۵	۱	۵/۵۵	۱	۱	۱	خلط	
۸۳/۳۱	۱۵	۱۶/۶۵	۳	۷	۱۱	جمع	

نسبت به سفالکسین در سویه های PVL مثبت و سویه های PVL منفی با هم متفاوت و دارای اختلاف معنی دار یعنی $P < 0.05$ بودند (جدول شماره ۴).

الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی در سویه های PVL مثبت با سویه های PVL منفی در هر دو بیمارستان امام رضا و شهداء تبریز با استفاده از نرم افزار آماری SPSS و با آزمون مجذور خی، مورد بررسی قرار گرفت و مقاومت

جدول ۴: مقایسه میزان مقاومت آنتی بیوتیکی در سویه های استافیلکوکوس اورئوس PVL مثبت با سویه های PVL منفی

مقدار <i>P</i>	سویه های PVL منفی			سویه های PVL مثبت			آنتی بیوتیک	
	۸۲/۱۰۰			۱۸/۱۰۰				
	درصد		درصد		درصد			
مقابل	مقاوم	بینابینی	حساس	مقاوم	بینابینی	حساس		
۰/۵۶۵	۱۵/۹	۸/۵	۷۵/۶	۱۶/۷	۱۷/۷	۶۶/۷	کوتريموکسازول	
۰/۴	۴۱/۵	۱۵/۹	۴۲/۷	۵۵/۶	۵/۶	۳۸/۹	تراسايكلين	
۰/۱۸۴	۱۲/۲	۲۴/۴	۶۳/۴	۱۱/۱	۵/۶	۸۳/۳	سيپروفلوکساسين	
۰/۴۶۸	۲۴/۴	۱۴/۶	۶۱/۰	۱۱/۱	۱۷/۷	۷۲/۲	جنتامايسين	
۰/۷۲۱	۱۱/۱	۱۶/۷	۷۲/۲	۱۶/۷	۱۱/۱	۷۲/۲	کربنی سیلین	
-	۱۰۰	۰	۰	۱۰۰	۰	۰	اگراسيلين	
۰/۸۳۱	۱۴/۶	۲۲/۲	۶۲/۲	۱۶/۷	۱۶/۷	۶۶/۷	کلیندامايسين	
۰/۰۱	۱۹/۵	۹/۸	۷۰/۷	۷۷/۸	۵/۶	۱۶/۷	سفالکسین	
۰/۲۷۴	۳۲/۹	۱۷/۱	۵۰/۰	۲۲/۲	۳۳/۳	۴۴/۴	سغازولین	
۰/۵۳۳	۹۰/۲	۶/۱	۳/۷	۹۴/۴	۰	۵/۶	متی سیلین	

آزمایشگاهی ایران تکنیک هایی چون Real Time PCR در آزمایشگاه های تشخیص طبی به علت هزینه های بالای آن رایج نبوده، با راه اندازی این تکنیک می توان به کلینیسین ها در تشخیص سریع و بسیار دقیق کمک شایانی نمود. به نظر میرسد که انجام تحقیق مشابه در سویه های جدا شده از سایر نقاط کشور، امکان بررسی وجود یا عدم وجود ژن پنتون والنتین لکوسیدین (pvl)، اندیس مناسبی برای بررسی پراکنده گجرافیایی این سویه ها میتواند باشد.

در سال ۲۰۱۰ هوایی و همکاران در ایران شیوع ژن های کدکننده لکوسیدین را در بین سویه های استافیلکوکوس اورئوس مقاوم به متی سیلین بررسی کردند. آن ها ۱۴۹ نمونه بالینی شامل نمونه های پوستی، تراشه، خون و ادرار را مطالعه کردند و نشان دادند که بیش از ۹۴٪ سویه های PVL مثبت، مربوط به عفونت های پوستی و تراشه، خون و ادرار بوده است. نتایج بدست آمده در این

بحث:

از آن جایی که عفونت با باکتری استافیلکوکوس اورئوس بسیار شایع بوده و توکسین های تولید کننده این باکتری مشکلات و مضلالات فراوانی را در سطح جامعه به وجود می آورد و همچنین بروز مقاومت های آنتی بیوتیکی آن را به یک معضل در درمان تبدیل نموده است لذا ضرورت دارد با استفاده از روش های تشخیصی مناسب، عامل عفونت به درستی شناسایی گردد پس انجام مطالعات مولکولی می تواند در این زمینه بسیار کمک کننده باشد.

به نظر می رسد که دست یابی به یک روش سریع و تکرار پذیر در مراکز پزشکی به تشخیص سریع و کنترل به موقع سویه های مولد حضور ژن پنتون والنتین لکوسیدین (pvl) و سایر توکسین های مولد این باکتری کمک خواهد کرد و با توجه به این که در جامعه

حاضر است، زیرا در مطالعه کنونی (۱۲٪) گزارش شد (۲۰).

در مطالعه ای که توسط دارابی و همکاران در سال ۱۳۸۹ با عنوان ویژگی های مولکولی استافیلکوکوس اورئوس جدا شده از بیماران و پرستن بیمارستانی ارتش: بررسی مقاومت به متی سیلین انجام گرفت، گزارش کردند که ۹۰٪ سویه ها مقاوم به متی سیلین و ۲۵٪ سویه ها نسبت به کلیندامایسین مقاوم هستند، که این نتایج با نتایج بدست آمده در این تحقیق مطابقت داشت، زیرا در مطالعه کنونی ۹۱٪ سویه ها نسبت به متی سیلین مقاوم و ۱۵٪ نسبت به کلیندامایسین مقاوم بودند (۲۱).

در مطالعه ای که توسط سلطان دلال و همکاران در سال ۱۳۸۸ با عنوان جدا سازی سویه های استافیلکوکوس اورئوس مقاوم به متی سلین از مواد غذایی در تهران انجام گرفت، گزارش کردند که میزان مقاومت به متی سلین ۲٪، کلیندامایسین ۴٪، سپروفلوکسازین ۱۶٪ و تتراسایکلین ۴٪ می باشد. با توجه به محل جدا سازی سویه ها این نتایج با نتایج بدست آمده در این تحقیق مطابقت نداشت (۲۲). با توجه به این که همه مراحل کار بصورت دقیق و کنترل شده انجام گردیده است به نظر نمی آید این تفاوت مربوط به تکنیک کار باشد و ممکن است به منطقه جغرافیائی و **یا نوع نمونه اخذ شده غیره** ارتباط داشته باشد و بهر حال لازم است در این خصوص بررسی های بیشتر انجام شود. نتایج بدست آمده بر این نکته تاکید می کند که میزان مقاومت یا حساسیت سویه های استافیلکوکوس اورئوس نسبت به آنتی بیوتیک های رایج مورد مصرف در نقاط مختلف جغرافیایی در جهان متفاوت می باشد. با این وجود باید در تجویز این آنتی بیوتیک ها توسط پزشکان نهایت دقت را به عمل آورد زیرا مقاومت حدواسط در این سویه ها اعلام خطری برای شیوع سویه های مقاوم می باشد.

نتیجه گیری:

از آن جایی که عفونت با باکتری استافیلکوکوس اورئوس بسیار شایع بوده و توکسین های تولید کننده این باکتری مشکلات و مضضلات فراوانی را در سطح جامعه به وجود می آورد و همچنین بروز مقاومت های

تحقیق نشان می دهد ۵۵٪ PVL مثبت مربوط به خون و ادرار است و هیچ مورد PVL مثبت در سویه های جدا شده از تراشه مشاهده نشد (۱۷).

رود و همکاران در سال ۲۰۰۴ با مطالعه بر روی ۱۰۰ نمونه استافیلکوکوس اورئوس با استفاده از Real-Time PCR نشان دادند، ژن *pvl* در ۵۱ مورد منفی می باشد (۵۸٪) PVL منفی MSSA و ۴۲٪ PVL منفی MRSA و ۴۹٪ PVL مثبت (۴۶٪) PVL منفی MSSA و ۵۴٪ PVL مثبت (۴۶٪) PVL منفی MRSA می باشد که این نتایج با نتایج بدست آمده در این تحقیق مطابقت نداشت زیرا از ۱۰۰ سویه مورد مطالعه ۱۸ سویه (۹۴٪) PVL مثبت (۱۸٪) PVL منفی (۸۲٪) MSSA بودند و ۸۲ سویه (۸۲٪) PVL منفی (۹۰٪) MSSA و ۳۷٪ MRSA بودند (۱۶).

در سال ۲۰۰۶، در مطالعه ای که در انگلستان صورت گرفت نشان داده شد که کمتر از ۲٪ سویه های استافیلکوکوس اورئوس حامل ژن *pvl* هستند و این ژن می تواند هم در سویه های MSSA و هم MRSA حمل شود که این نتایج با مطالعه کنونی مطابقت داشت، زیرا ۵٪ سویه های PVL مثبت (۹۴٪) MSSA و ۵٪ سویه های MRSA مثبت (۱۸٪) PVL بودند (۱۶).

هوایی و همکاران نشان دادند که سویه های MRSA و PVL مثبت فقط از نمونه های اکتسابی از جامعه به دست نمی آیند و در سویه های اکتسابی از بیمارستان هم بدست می آید، نتایج حاصل از این مطالعه روی سویه های اکتسابی از بیمارستان این نظر را تایید می کند (۱۷).

در مطالعه ای که پوربابایی و همکاران در سال ۱۳۸۶ با عنوان بررسی وضعیت انتشار استافیلکوکوس اورئوس مقاوم به آنتی بیوتیک در اتاق عمل بیمارستان گلپایگانی شهر قم انجام دادند، مقاومت نسبت به سفازولین را ۲۲٪ گزارش دادند که این نتایج با نتایج مطالعه حاضر که ۲۹٪ مشاهده شد مطابقت دارد (۱۹). در مطالعه ای اکبر زاده خیاوی و همکاران در سال ۱۳۸۶ در بیمارستان های شهر تبریز انجام دادند میزان مقاومت به سپروفلوکسازین را ۱۰٪ گزارش نمودند که نشان دهنده مشابه نتایج مطالعه آنها با نتایج حاصله از مطالعه

بسیار دقیق کمک شایانی نمود. پیشنهاد می شود با مطالعات بیشتر در مراکز تحقیقاتی کشورمان بتوان گام های اساسی در این زمینه برداشت.

تشکر و قدردانی:

از مسئولین محترم دانشکده پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز که زمینه انجام این تحقیق را فراهم نمودند و نیز از مسئولین محترم آزمایشگاه تشخیص طبی پلاسما تبریز و پرسنل محترم بیمارستان امام رضاء و بیمارستان شهداء تبریز که با فراهم نمودن وسائل و تجهیزات لازم نویسندهای این مقاله را یاری نمودند؛ نهایت تقدیر و تشکر را دارم.

آنچه بیوتیکی آن را به یک معضل در درمان تبدیل نموده است لذا ضرورت دارد با استفاده از روش های تشخیصی مناسب، عامل عفونت به درستی شناسایی گردد پس انجام مطالعات مولکولی می تواند در این زمینه بسیار کمک کننده باشد. به نظر می رسد که دست یابی به یک روش سریع و تکرار پذیر در مراکز پزشکی به تشخیص سریع و کنترل به موقع سویه های مولد حضور ژن پنتون والنتین لکوسیدین و سایر توکسین های مولد این باکتری کمک خواهد کرد و با توجه به این که در Real Time PCR جامعه آزمایشگاهی ایران تکنیک هایی چون علت هزینه های بالای آن رایج نبوده، با راه اندازی این تکنیک می توان به کلینیسین ها در تشخیص سریع و

فهرست مراجع:

۸) ملا عباس زاده ح، مبین ه، میرزا بی ح، منفردان ا، شهریور ح، سفیدی هریسی. تعیین وجود ژن لکوسیدین پنتون والنتین (PVL) در سویه های استافیلوکوکوس اورئوس جدا شده از بیماران بیمارستان امام رضاء تبریز به روش Real-Time PCR خلاصه مقالات چهارمین کنگره آزمایشگاه و بالین، دانشگاه بهشتی تهران، ۱۳۹۰ ص ۱۳۹۰.

9) Sachiko N, Jun K, Jun-ichi C, Yves P, Sophie J, Jerome E, et al. Phage Conversion of Panton-Valentine Leukocidin in *Staphylococcus aureus*. Molecular Analysis of a PVL-Converting Phage, Fslt. *J Gene* 2001; **268**(1-2): 195-206.

10) Molla-abbaszadeh H, Mobaiyen H, Mirzaei H, Monfaredan A, Shahifar H. Identification of Panton-Valentine Leukocidin (PVL) Genes in *Staphylococcus aureus* Strains Isolated from Patients of Shohada Hospital of Tabriz by Real-Time PCR. Book of Abstracts 20th Iranian Congress on Infectious Diseases and Tropical Medicine. Tehran Des 31. 2011-Jan 4. 2012; P 163.

11) Morgan M S. Diagnosis and Treatment of Panton-Valentine Leukocidin (PVL)- Associated *staphylococcal pneumonia*. *J of Antimicrob Agents* 2007; **30** (4): 289-296.

12) Ryan R, Nick A, Toni H, Laelie A S, Evelyn N, Michael R M, et al. Development of a Triplex Real-Time PCR Assay for Detection of Panton-Valentine Leukocidin Toxin Genes in Clinical Isolates of Methicillin-Resistant *Staphylococcus aureus*. *J clin Microbiol* 2005; **43**(12): 6147-6149.

- 1) Beam JW, Buckley B. Community-Acquired Methicillin-Resistant *Staphylococcus aureus*: prevalence and risk Factors. *J Athl Train* 2006; **41**(3): 337-340.
- 2) Marjolein F Q, Vandenberghe ED P, Yzerman F, Alex V, Helene A, Boelens M, et al. Follow-up of *Staphylococcus aureus* Nasal Carriage after 8 Years: Redefining the Persistent Carrier State. *J clin Microbiol* 1999; **37**(10): 3133-3140.
- 3) Shopsin B, Kreiswirth BN. Molecular epidemiology of methicillin-resistant *Staphylococcus aureus*. *J Emerg Infect Dis* 2001; **7**(2): 323-326.
- 4) Treakle AM, Thom KA, Furuno JP, et al. Bacterial contamination of health care workers' white coats. *Am J Infect Control* 2009; **37**(2): 101-105.
- 5) Schlebusch S, Schooneveldt J M, Huygens F. Prevalence of *Staphylococcus aureus* Strains in an Australian Cohort, 1989–2003: Evidence for the Low Prevalence of the Toxic Shock Toxin and Panton-Valentine Leukocidin Genes. *Eur J Clin Microbiol Infect Dis* 2009; **28**(10): 1183-1189.
- 6) Clark J. A brief review of Panton-Valentine Leukocidin Producing *staphylococcal* Infections in the Intensive Therapy Unit. *J Current Anaesthesia & Critical Care*. 2008; **19**(5): 330-332.
- 7) Christiane W, Wolfgang W, Christiane G. Insertion of Host DNA into PVL-Encoding Phages of the *Staphylococcus aureus* Lineage ST80 by Intra-Chromosomal Recombination. *J Virol* 2010; **406** (2): 322-327.

- (۱۹) پوربابایی اع، امیر خانی ع. بررسی وضعیت انتشار استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به آنتی بیوتیک در اتاق عمل بیمارستان گلپایگانی شهر قم. مجله علوم پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۳۸۶، سال ۱۷ شماره ۱، صص ۴۰ تا ۳۷.
- (۲۰) اکبرزاده خیاوی ت، نهایی م، رحمتی ا، اصغرزاده م، صادقی ج. تعیین الگوی پلاسمیدی و مقاومت آنتی بیوتیکی استافیلوکوکوس اورئوس جدا شده از ناقلین بینی در بیماران دیالیزی مرکز آموزشی و درمانی امام خمینی تبریز. مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، ۱۳۸۶، سال ۷ شماره ۱، صص ۷ تا ۱۴.
- (۲۱) دارابی ن، حبیب الهی ه، شهباییان ک. ویژگی های مولکولی استافیلوکوکوس اورئوس جدا شده از بیماران و پرستنل بیمارستانی ارتش: بررسی مقاومت به متی سیلین. مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ارتش جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۸۹، سال ۸ شماره ۳، صص ۱۹۹ تا ۱۹۳.
- (۲۲) سلطان دلال م، پناهی ع، صابرپور ف، فاضلی فرد پ، طباطبایی بفرویه ا، فخاریان ف و همکاران. جدا سازی سویه های استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به متی سلین از مواد غذایی در تهران. مجله علمی زیست فناوری میکروبی دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۳۸۸، سال ۱ شماره ۲، صص ۱ تا ۹.
- (۱۳) Vandenesch F, Naimi T, Enright M C, Lina G, Nimmo G R, Heffernan H, et al. Community-acquired methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* carrying Panton–Valentine leukocidin genes: worldwide emergence. *J Emerg Infect* 2003; 9(8): 978-984.
- (۱۴) Gillet Y, Issartel B, Vanhems P, Fournet J C, Lina G, Bes M, et al. Association between *Staphylococcus aureus* strains carrying gene for Panton–Valentine leukocidin and highly lethal necrotising pneumonia in young immunocompetent patients. *J Lancet* 2002; 359(9308): 753-759.
- (۱۵) Clinical and laboratory standards institute (CLSI), 2006. Performance standards for antimicrobial susceptibility testing; 16th informational supplement. CLSI, Wayne, Pa. M100-S16, 26, no. 3. 2006.
- (۱۶) Ruu H D, Cornelis V, Christel D, Michele B, Nancy L, Etienne E E, Stobberingh A. Rapid Detection of Panton–Valentine Leukocidin from Clinical Isolates of *Staphylococcus aureus* Strains by Real-Time PCR. *J FEMS Microbial Letters* 2004; 240(2): 225-228.
- (۱۷) Havaei SA, Ohadian Moghadam S, Pourmand MR, Fghri J. Prevalence of genes encoding bi-component leukocidins among clinical isolates of methicillin- resistant *Staphylococcus aureus*. *J Publ Health* 2010; 39 (1): 8-14.
- (۱۸) Dumitrescu O, Boisset S, Badiou C, Bes M, Benito Y, Reverdy ME, et al. Effect of antibiotics on *Staphylococcus aureus* producing Panton–Valentine leukocidin. *J Antimicrob Agents Chemother* 2007; 51(4): 1515-1519.